

Повърхнината — едно широко равнище; само по граничните страни се издигат високи планини, които принадлежат на Карпатската, Скандинавската и Уралската планински системи, както и на Кавказската. Характерът на тѣзи шарки равнища твърдѣ на рѣдко се измѣнява и то само на нѣколко мѣста 1000 извишени, които означават европейския водоразрѣдъ и на които срѣдоточието е Валдайската и спжкнало стъ по изворните страни на Волга и Двина. Отъ тая испжкнало стъ се простира къмъ Карпатитѣ единъ рѣдъ могили подъ име Волконскитѣ съ; единъ планински грѣбнакъ се съединява съ Уралската планина подъ име Шемоконски височини. Между Черно и Каспийско морета се издига Кавказия, която принадлежи и на Европа и на Азия; тя е една висока планина прилично повече на плоско планински възвишения, нежели да се отличава по многочисленни височини и върхове. Най-високитѣ ѳ върхове сж Елбрусъ (17,000) и Араратъ (16,000). Най-горѣ на сѣверъ по Россия се срѣщатъ широки торфисти голини, а на югъ — има множество степни; иначе --- въобще земята е много продородна.

Напоивание. Сѣверното Полярно-море съ Вайгачовия протокъ, Печора зал., Ческая заливъ и Бѣлото море, което пѣкъ има за съставни части заливитѣ на Двина и Онега; Источното море съ Ботническия, Финнския и Рижския морски заливи; Черното море съ Одеския и Перекопския заливи и съ Мъртво море, послѣ съ протока Еникале, Азовското море и Лениво езеро. Россия се досега на едно голямо пространство съ Каспийското море, което принадлежи собствено на Азия; освѣнь това има безбройно множество отъ части твърдѣ пространства — езера. При послѣдните принадлежатъ Ладожско езеро 225 кв. м. голѣмо, Онежко езеро 195 кв. м.